

FITXA IDENTIFICATIVA**Dades de l'Assignatura**

Codi	36771
Nom	Regulació jurídica de la Hisenda Pública
Cicle	Grau
Crèdits ECTS	4.5
Curs acadèmic	2023 - 2024

Titulació/titulacions

Titulació	Centre	Curs	Període
1933 - Programa Doble Grau Dret-Economia_2022	Dobles Títols Facultat de Dret - Facultat d'Economia	3	Primer quadrimestre

Matèries

Titulació	Matèria	Caràcter
1933 - Programa Doble Grau Dret-Economia_2022	3 - Assignatures de tercer curso	Obligatòria

Coordinació

Nom	Departament
GARCIA MORENO, VICENTE ALBERTO	60 - Dret Financer i Història del Dret

RESUM

En aquesta assignatura es pretén dotar l'estudiant de les eines conceptuals necessàries per enfrontar-se a la interpretació i aplicació d'aquest sector de l'ordenament, prestant atenció a la doctrina jurisprudencial i administrativa existent. S'aborda l'estudi dels instituts essencials de l'ordenament tributari, és a dir, de la comunament anomenada Part General del Dret Financer i Tributari, dins del doble grau en Dret i Economia, des de l'anàlisi dels principis constitucionals fins a l'estudi dels procediments tributaris, passant per les fonts normatives, la interpretació les categories tributàries i els elements essencials del tribut.

CONEIXEMENTS PREVIS

Relació amb altres assignatures de la mateixa titulació

No heu especificat les restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

Altres tipus de requisits

No s'han especificat les restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

COMPETÈNCIES

RESULTATS DE L'APRENTATGE

Com a resultats de l'aprenentatge, els estudiants han d'assolir les següents competències:

- 1) Conèixer el concepte i contingut de l'activitat jurídic-financera de les administracions públiques, competència que està relacionada amb les específiques de grau següents: E: 2, 3, 4, 5, 18.
- 2) Conèixer els instituts jurídics regulats pel Dret Tributari: ingressos públics. Competència que està relacionada amb les específiques de grau següents, E: 2, 4, 7, 8.
- 3) Conèixer els instituts jurídics regulats pel Dret Pressupostari. Competència que està relacionada amb les específiques de grau següent competència que està relacionada amb les específiques de grau següents E: 2, 4, 5, 7, 8.
- 4) Aplicar els principis, valors constitucionals així com els drets fonamentals a supòsits de fet. Competència que està relacionada amb les específiques de grau següents E: 2, 7, 13
- 5) Conèixer els instituts jurídics tributaris i ser capaç d'aplicar-los a les distintes situacions de fet. Competència que està relacionada amb les específiques de grau següents: E: 2, 7, 8, 11.
- 6) Identificar els problemes pràctics plantejats i ser capaç de resoldre'ls conforme a Dret. Competència que està relacionada amb les específiques de grau següents: E: 2, 3, 7, 11, 13, 18.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. MODEL CONSTITUCIONAL DE LA HISENDA PÚBLICA

1. Ordenació jurídica de la activitat financera
 - 1.1. Activitat financera
 - 1.2. Ingressos públics: tributs, ingressos patrimonials, preus públics, deute public
 - 1.3. Hisenda pública a la Constitució: principis constitucionals: generalitat, igualtat, capacitat econòmica, progressivitat, reserva de llei, equitat en la despesa, eficiència i economia en la despesa, estabilitat pressupostària.
 - 1.4. Eficàcia i interpretació de les normes financeres. Retroactivitat. Analogia. Fraus de llei tributària. Les consultes i assistència al contribuent en el compliment de les obligacions tributaries.
2. Ordenació de la despesa: els Pressupostos públics.
 - 2.1. Els pressupostos públics: principis pressupostaris.

- 2.2. Crèdits pressupostaris.
- 2.3. Procediment pressupostari.
- 2.4. Control pressupostari.

2. LA DISTRIBUCIÓ DEL PODER FINANCER

- 1.El Poder financer. Concepte, evolució històrica i límits constitucionals i altres imposats pel Dret comunitari.
- 2. La distribució funcional del Poder financer: competències normatives i de gestió.
- 3. L'ordenació jurídica del Poder financer.
 - 3.1. El poder financer del Estat.
 - 3.1.1. Establiment del sistema tributari estatal i marc general de tot el sistema tributari
 - 3.1.2. Establiment dels criteris bàsics del sistema tributari de les CC.AA
 - 3.1.3. Establiment del sistema tributari de les Entitats locals.
 - 3.2. El poder financer de les Comunitats Autònomes.
 - 3.2.1. Contingut i límits
 - 3.2.2. El poder financer en matèria d'ingressos.
 - 3.2.3. El poder financer en matèria de gasto.

3. EL TRIBUT. L'OBLIGACIÓ TRIBUTARIA I ELS SEUS ELEMENTS

- 1. Els tributs.
 - 1.1. Delimitació amb altres categories.
 - 1.2. Classes: impostos, taxes i contribucions especials.
- 2. La relació jurídica tributaria en la LGT
 - 2.1. L'obligació tributaria principal: caràcters i elements (fet imposable, meritament, exempció tributaria, elements de quantificació, deduccions, etc).
 - 2.2. L'anticipació del tribut.
 - 2.3. La repercussió del tribut.
 - 2.4. Els subjectes tributaris. Subjecte actiu i subjecte passiu.
 - 2.5. El responsable del tribut. Concepte, notes definitòries i supòsits de responsabilitat. Procediment per a exigir-la.
 - 2.6. La successió del tribut.
 - 2.7. El domicilio fiscal y la representación en Derecho tributario

4. L'ADMINISTRACIÓ TRIBUTARIA: L'APLICACIÓ DELS TRIBUTS

- 1. Administració tributaria
 - 1.1. Actes de l'Administració i actuacions dels particulars
 - 1.2. Autoliquidacions del particular
 - 1.3. Normes comunes sobre aplicació dels tributs
- 2. Procediments tributaris.
 - 2.1. Procediments de gestió.
 - 2.2. Procediments d'inspecció.
 - 2.3. Actuacions de recaptació.

- 2.4. Procediment sancionador
- 2.5. Revisió: reclamacions economicoadministratives
3. Procés contenciós-administratiu

VOLUM DE TREBALL

ACTIVITAT	Hores	% Presencial
Classes teoricopràctiques	45,00	100
TOTAL	45,00	

METODOLOGIA DOCENT

La metodologia docent ha de ser apta per a centrar, des del principi, el problema que es vaja a tractar, presentant les seues distintes facetes, que es desenvoluparan posteriorment. Per a això, el professor ha d'explicitar els nuclis problemàtics que es van a abordar en ella, així com els valors i els fins normatius perseguits per l'ordenament al regular i tractar de resoldre els dits problemes. No és concebible un procés d'ensenyança-aprenentatge del Dret que davall la capa de mera tècnica jurídica eludisca el tractament dels valors inspiradors de l'ordenament, de les necessitats socials que ha de resoldre i dels criteris en què es basa per a les solucions que adopta. Per això, ja en els moments inicials, el professor té el paper de desvetllar i explicitar per endavant eixes dimensions. En una paraula, el que la pedagogia operatòria resumeix com a "presentació de la matèria" i dels valors que la conformen i expliquen.

En segon lloc, en relació amb l'anterior, pel contingut teoricopràctic de la generalitat de les matèries, és aconsellable ponderar les exposicions magistrals que els situen en el marc de l'ordenament jurídic, exposant en abstracte l'ordenament jurídic; destacant i presentant les normes més rellevants i els seus criteris aplicatius per als problemes fonamentals que es van a abordar. Per això, ha de centrar-se a assentar certes categories o institucions jurídiques claus per a la resolució dels problemes claus de l'assignatura. Tot això amb l'objectiu de permetre activitats aplicades en l'aula, com el debat de materials o la resolució de casos, basant-se en materials prèviament facilitats a l'estudiant.

En tercer lloc, finalment, s'ha de reforçar la capacitat de l'alumne per a l'ús de les noves tecnologies, per la qual cosa tant en l'oferta i la selecció de materials com en la seua utilització i la presentació per la seua banda dels resultats assolits s'ha de potenciar l'ús d'instruments com l'aula virtual, el maneig de bases de dades, les consultes electròniques, la presentació de panells o diapositives, etc.

En coherència amb l'enfocament del Pla d'estudis, la metodologia docent ha de dirigir-se a situar-los en condicions per a que ells mateixos descobrisquen i vagen avançant en la solució dels problemes plantejats. Per a això, amb caràcter instrumental, és indispensable imbuir-los del rigor en el raonament, de la claredat en la separació d'aspectes diferents, en que no caiguen en bots lògics o en "prejuís" sobre el contingut o la interpretació de les normes rellevants, i, en definitiva, en que resulten capacitats per a aconseguir i oferir la seua pròpia solució a través d'un adequat raonament tecnicojurídic i de valors i principis. En un entorn tan canviant com el marc normatiu financer i tributari, de poc poden valdre les solucions "apreses", havent de posar l'èmfasi en la seua capacitat d'extraure per si mateixos, en cada

moment, de cada marc normatiu vigent, i davant de cada concret problema plantejat, les solucions més aconsellables, inclús amb el marge de debat o inclús d'incertesa que moltes vegades presenta l'ordenament jurídic, i que condueix a solucions dispars segons els operadors jurídics o la posició que ocupen com a aplicadors del Dret.

Finalment, sense caure en el mètode del cas, que no es correspon amb el nostre ordenament, codificat i amb cossos normatius molt desenvolupats i precisos per a les distintes àrees jurídiques, la discussió de problemes no pot obviar, si és el cas, els antecedents jurisprudencials i les solucions donades per òrgans consultius, per la qual cosa el debat i les solucions en l'aula hauran d'atendre al conjunt del fenomen jurídic, integrant junt amb les normes l'experiència jurídica, els efectes externs de les dites normes i la seua incidència en la situació concreta en què haja d'aplicar-se l'ordenament i per a la que es demana assessorament al professional especialitzat. Per això, la complementarietat de les diverses facetes jurídiques d'un problema no pot obviar-se atenent a una principal i sense conèixer les seqüeles que en altres dimensions pot ocasionar, quan, en la realitat, pràcticament totes les decisions i opcions jurídiques han de tindre en compte eixes divers facetes jurídiques i les seues conseqüències. Per això, els propis problemes plantejats i, sobretot, el seu abordament i les seues solucions, han de construir-se sobre la base d'eixa pluralitat d'aspectes, imbuint als estudiants de la necessitat d'un assessorament integral que no descuide cap d'ells.

AVALUACIÓ

La qualificació final es compon de:

- A) 70% d'avaluació de coneixements teòrics i pràctics, que es durà a terme mitjançant la realització d'una PROVA ESCRITA GLOBAL de comprensió i, si escau, d'aplicació, dels coneixements adquirits
- B) 30% d'AVALUACIÓ CONTÍNUA. En l'avaluació contínua de cada estudiant es distingirà:

1.1. Avaluació contínua basada en l'assistència regular i participació activa en les activitats presencials proposades, tals com la realització pràctiques o la participació en tallers, l'elaboració i/o lliurament de treballs, memòries/informes i/o presentacions orals sobre tals activitats, de forma individual o col·lectiva, tot això prenent en consideració el grau d'implicació i esforç del/l'alumne/a en el procés d'ensenyament-aprenentatge i les habilitats i actituds mostrades durant el desenvolupament d'aquestes activitats: **20%**

1.2. Avaluació contínua basada en l'assistència de l'estudiant a seminaris, visites a institucions o altres activitats proposades pel professor en l'annex a la guia; i, si escau, lliurament de treballs, memòries/informis i/o presentacions orals sobre l'activitat realitzada, de forma individual o col·lectiva, tot això prenent en consideració el grau d'implicació i esforç del/l'alumne/a en el procés d'ensenyament-aprenentatge i les habilitats i actituds mostrades durant el desenvolupament d'aquesta activitat: **10%**

1.3. Dins de l'avaluació continua es realitzaran com a mínim DUES ACTIVITATS AVALUABLES, determinant-se la seva realització en l'Annex a la Guia Acadèmica de cada professor o professora. El professor o professora de cada grup podrà realitzar activitats d'avaluació contínua addicionals, que constessin, igualment, en el corresponent Annex a la Guia Acadèmica.

Recuperació de l'avaluació continua:

Qui acredite davant el professor corresponent circumstàncies que l'impedisquen seguir l'avaluació continua, realitzarà, tant en primera com en segona convocatòria, una prova addicional a la final, consistent en un supòsit pràctic, facilitat amb antelació, sobre el que el dia de l'examen se li demanarà respondre a algunes de les qüestions que planteja i que tindrà un valor fins a 1,5 punts.

Mínims de les dos parts de l'avaluació per a fer la mitjana:

Per a poder aprovar l'assignatura, l'estudiant haurà d'obtenir, tant en avaluació continua com en la prova final, al menys, un 40 per cent de la qualificació màxima que corresponga a cadascuna de les parts de l'avaluació. Es a dir, un 1,2 sobre 3 punt (si l'avaluació continua representa un 30 per 100 de l'avaluació) i un 2,8 sobre 7 (en el cas de que la prova global siga un 70 per cent de la qualificació final)

Aquest mínim del 40 per 100 no serà exigible a la segona convocatòria donat el dret que té l'estudiant a poder superar l'assignatura mitjançant un examen, en el qual se li avalue de totes les activitats d'avaluació contínua recuperables, i a mantenir la nota d'aquelles no recuperables

REFERÈNCIES

Bàsiques

- - Martín Queralt, J., Lozano Serrano, C., Tejerizo López, J.M, Casado Ollero, G., Curso de Derecho financiero y tributario, ed. Tecnos, Madrid, última edición.
Textos Normativos: Constitución, Compendios de leyes generales y sus correspondientes desarrollos reglamentarios en materia financiera y tributaria.
- PÉREZ ROYO, F.: Derecho Financiero y Tributario. Parte General; ed. Civitas, última edición.